

gloss. 8. Ant. Gom. n. 39. vers. Si verò emptor, & alii. Sed contrarium merito docuit hic D. Covar. cujus sententia subscribitur Molin. *sup. Caballin. §. 5. n. 41. Tusch. sup. n. 24. Marta vol. 65. n. 7. Pereyra de emptio. cap. 31. num. 28.* Ratio prioris opinionis videtur inepta, nam etsi pro sententia præsumatur justificatione, non ideo tamen appellationis remedio utendum non est, cum possit sententia justè revocari; & cum ex ter probabilis revocationis spes, debet venditor provocare. Vltimus casus sit, quando ex actis sententia apparet justa: & ferè omnes emptorem eximunt ab appellandi obligatione. Gregor. Lop. *ubi proximè*, Hermosill. cum aliis *in d. gloss. 8. num. 3.* Ast noster Præles his non acquiescit, opinatus adhuc appellationis onus incumbere emptori, quia forsitan in secunda instantia ex novis documentis, atque allegationibus de bono jure venditoris constabit, quod judicem inferiorem latuit, atque ita rectè sententia retractabitur. Consentit Molin. *ubi sup. Pereyra num. 27. & 28. Tusch. d. num. 24.* qui duo probant, quod emptor semper debet appellare: ac Pereyra optimam reddidit rationem, quia emptor falli potest, existimans sententiam justam: quod non proprio judicio definire debet, sed superioris judicis decisioni committere per appellationem. Mihi videtur hic casus sic distinguendus à secundo; quando enim notoriè constat de bona causa actoris, ita ut nulla super sit spes justæ revocationis, cessat appellandi necessitas, ut prædixi suprâ ubi autem, etsi sententia ex actis justa deprehendatur, non est adeo patens justitia evincens, & ideo super sit probabilis spes revocationis, si denud exhibeantur instrumenta, aut aliter causa instruat in secunda instantia pro emptore, tunc hic tenebitur provocare, ut D. Covar. videtur.

Ibi: Quod si iudex sententiam.

⁴⁰ Ubi emptor adest sententiæ prolationi, ac venditor, ille ad appellandum non astringitur, ut animadvertunt omnes nuper adducti DD. Excipitur casus, cum iudex iniquam sententiam tulit; nam venditor appellare debet, adhuc præsentem emptore. Greg. Lop. *d. gloss. 8. Fachin. d. cap. 40. vers. Secunda conclusio*, Ant. Gom. *num. 39. col. penult. vers.* Item adde quod isto casu, Caballin. §. 3. *num. 145.* Hermosill. *sup. num. 2.* Ratio in promptu est, quia venditori sententia non nocet, sed emptori cujus interest ne transeat in rem iudicatam, secundum prænotata *n. 38.*

⁴¹ Emptor appellationem, quam interposuit, prosequi tenetur, ut præter D. Covar. hic asserunt Fachin. *d. cap. 40. in fin. Greg. Lop. ubi proximè*, Caballin. *num. 10.* Scaccia *d. quest. 5. num. 15. in fin. Molin. d. disp. 380. n. 19. Mascard. de probat. concl. 614. num. 5. & 6. Tusch. sup. concl. 357. num. 23.* & alii: quod procedit etiam quando non erat astrictus ad appellandum, ut Gregor. Lop. & alii extendunt. Vide tamen Ant. Gom. dissentientem *d. num. 39. vers. si verò emptor*, ac Hermosill. *d. gloss. 8. num. 6. & 7.*

Ad Num. 10.

⁴² Si evictio contingat propter inficiam, iniquitatem, aut errorem judicis, qui injustam sententiam pronunciavit, venditor de evictione conveniri non potest, *l. 36. in fin. tit. 5. p. 5. ubi Greg. Lop. gloss. 12. Molin. sup. num. 20. Ant. Gom.*

d. num. 39. in fin. Aug. Barbosa collect. cap. ult. num. 17. de empt. & vendit. Guzman. de evictionib. quest. 40. num. 1. Morla Empor. Jur. tit. 9. de emptio. in princ. num. 40. vers. Sextus casus, Caballin. *de evictio. §. 5. ex num. 6. Pereyra dicit. cap. 31. n. 27. Guttier. de juram. confirmat. cap. 61. num. 10. & 17. Menoch. cons. 361. ex num. 1. & nihil refert, an sententia in venditorem, vel contra emptorem pronuncietur, ut docet D. Covar. nam res iudicata transit à persona venditoris, qui causam tuendam suscepit, in personam emptoris, ut noceat isti. Ant. Fab. *in ration. l. 2. §. Solet, de heredit. vel act. vend. Hermos. d. l. 36. gloss. 12. num. 2.**

De præmissa conclusione differit. Guzman. *d. 45. quest. 40. per totam*, illamque notabiliter limitat *num. 17. ex Romano singul. 761. cum Fifeus, aut Respublica vendidit*; nam re per iniquam sententiam evicta, emptori pro evictione competit actio, cum illis sit imputandum, quod pravos, ac non idoneos Magistratus justitiæ administrandæ præposuerit. Illud etiam cum Guzman. *num. 27.* addere placet, quod cessat evictionis subsidium, si sententia per judicem incompetentem sit lata. Idem docet Castill. *controverfar. lib. 4. cap. 42. num. 109. ubi alii.*

Ibi: Cecundò hinc deducitur.

Cum sententia ex actis justa fuerit, ut D. Covar. ⁴⁴ animadvertit, hujusmodi illatio impertinens est, quia secundum communes juris regulas venditor de evictione tenetur, etiam si non subtraxerit instrumenta, & probationes, quibus causa defendi posset: ex hac verò causa conveniri debet pro evictione, ad quam aliàs non erat astrictus, sicut prænotatur *sup. num. 30.*

Ibi: Qua ratione aptius.

Si iudex in odium venditoris iniquè decernat ⁴⁵ in causa evictionis, distinguitur ita: Si inlicitè præcesserit ante contractam venditionem, emptori actio evictionis conceditur: Si postea ortæ sunt, denegatur. Guzman. *n. 18. & 19. Caroc. de remed. advers. præjudic. sentent. except. 70. n. 71. Hermos. in l. 36. gloss. 12. in fin. tit. 5. part. 5. & odium non præsumitur præcessisse*, Guzman. *num. 20.*

Ibi: Tertio apparet venditorem.

Per injuriam judicis re evicta, emptori actio ⁴⁶ non competit in venditorem, quanquam ex fide ac sedulo ille causam defenderit, nihilque culpæ aut desidiæ in ipso reperiat; sed quia casus fortuitus censetur, domino rei, non alii nocet Gregor. Lop. *in d. l. 36. Partit. gloss. 12. Guzman num. 3.*

Ibi: Alia quidem circa interpretationem.

De evictione subungi possent plurima, cujus tractatus latissime patet; sed quæ hic desiderantur, abundè ministrant Gasp. Caballin. Ildefons. Guzman, *in speciali evictionis tract.* Molin. *de just. & jur. disput. 380. Greg. Lop. d. l. 32. ad 36. tit. 5. p. 5. ubi Hermosilla in addition.* Latissime Ant. Gom. *variar. lib. 2. cap. 2. ex n. 39. Trentac. variar. lib. 3. tit. de emptio. resol. 4. Fachin. controverfar.*

troverfar. lib. 2. cap. 35. cum seqq. Petr. Gregor. Symagmag. lib. 25. cap. 22. & de evictione in locationis contractu fusè Caroc. de locat. part. 4. rubric. de evictionib. Mangil. tract. de evictio.

SUMMARIUM.

- 1 Creditor habens rem specialiter, & omnia bona debitoris obligata, nisi præmissa in speciali hypotheca excussione, nequit generali uti in præjudicium aliorum creditorum.
- 2 Pignus specialiter obligatum præsumitur sufficere pro totius crediti satisfactione, dum non probatur contrarium.
- 3 Constitutio Imperialis l. 2. C. de pignor. procedit à quocumque specialis hypotheca possideatur.
- 4 Prodest eadem lex posteriori creditori, etsi solum generali hypotheca muniatur.
- 5 Ad observationem præfata constitutionis nihil refert, an præcesserit generalis, vel specialis hypotheca primi creditoris.
- 6 Exceptione excussionis ex dicta lege 2. solum utitur posterior hypothecarius creditor, non alius rei debitoris possessor, licet alia exceptione se tueri possit.
- 7 Eadem lege non juvatur debitor, vel hæres illius, si ad res generaliter obligatas egerit creditor.
- 8 Creditor potest agere in solidum contra quemlibet ex heredibus debitoris, qui aliquam rem obligatam possederit.
- 9 Si ex duobus creditoribus cum generali hypotheca prior plura bona habeat obligata, quam posterior, hic nequit opponere illi, quod prius excussit bona sibi soli obligata, quam ad cetera perveniat, juxta dictam legem 2.
- 10 Deciditur casus de majoratus possessore, qui priori creditori etiam bona vinculo astricta ex facultate regia obligavit, & posteriori libera solum.
- 11 Imperialis constitutio locum obtinet etiam si prior creditor ex causa dotis egerit.
- 12 Ampliatur.
- 13 Decisio dicta legis 2. observabitur, etsi prior creditor in re habeat solum hypothecam specialem sine generali.
- 14 An ex clausula consueta, quod generalis hypotheca non deroget speciali, cesset dispositio dicta legis 2.
- 15 Quomodo procedatur ad substationem rei avocata à tertio possessore.
- 16 Creditor non compellitur partem crediti sui recipere, nisi favore libertatis.
- 17 Creditor quod jus habeat ad distrabendum pignus, non solum quod ei debetur.
- 18 Possessor etiam male fidei habet jus offerendi, quod debetur creditori agenti hypothecaria.

CAPUT XVIII.

¹ Creditor habens rem specialiter obligatam, & generaliter omnia debitoris bona, nequit agere in præjudicium alterius posterioris hypothecarii ex generali hypotheca ad reliqua bona, nisi prius facta excussione constiterit ex speciali pignore consequi non posse quod sibi debetur. Greg. Lop. *in l. 70. gloss. 9. tit. 18. p. 3. Merlin. de pignor. lib. 4. q. 21. n. 6. Pichard. in §. Aliquando, num. 9. Inst. de obligat. quæ ex delict. nascunt. Guttier. cons. 50. n. 1. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 21. Gait. de credit. cap. 4. n. 1544. Salgad. Labyrinth. D. de Farja Novæ Addit. ad Covar.*

creditor. part. 1. cap. 16. n. 24. vers. Ex quo principio, Pacific. *de Salvian. interd. inspect. 3. cap. 3. n. 69. Cyriac. controverf. 128. n. 33. Surd. decis. 44. num. 1. Mantie. de tacit. convent. lib. 11. tit. 22. num. 28. Caroc. de excussio. part. 2. q. 64. Cujac. ad l. 2. C. de pignorib. Castill. cum plurimis controverf. lib. 4. cap. 26. à n. 21. quæ sanè Imperialis Constitutio non solum ab æquitate procedit, juris rigore compresso, sed etiam quoniam ubi quis specialiter rem, & generaliter omnia bona pignori subjiciebat, ea inferebatur clausula, ut ita demùm univerfa bona creditori forent obnoxia, si speciale pignus non sufficeret pro debiti satisfactione: quæ conventio quanvis omitatur, quia solita apponi, pro expressa haberi debet, *l. Quod si nolit 31. §. Quia assidua, de adilit. edit. Observat Cujac. sup. Castill. n. 23.**

Ad Num. 1.

Res specialiter obligata præsumitur tanti valore, quantum pecuniæ debetur in specie legis 2. C. de pignor. ideo priori creditori agenti ex generali obligatione incumbit probare, quod non sufficit. Castill. *n. 28. Cachetan. decis. 152. Guttier. n. 3. Negufant. de pignor. part. 5. memb. 2. n. 51. Roland. à Valle cons. 36. n. 2. lib. 4. Trentacinq. sup. num. 13. Surd. num. 16. Molin. de just. & jur. disp. 536. n. 35.* Præterea si, ut sentit Cujacius, bona omnia intelliguntur obligata sub conditione tacita, si res specialiter obligata non sufficiat, ideo dum hæc non verificatur, creditor prior nequit uti generali hypotheca.

Ad Num. 2.

Quoad decisionem dictæ legis 2. nihil refert si an priori, vel posteriori creditori pignus sit traditum: nec inspicitur quis eorum, si tertius possideat; nam quomodolibet præfata constitutionis inter creditores servabitur æquitas, etsi bona generaliter hypothecata à quocumque possideantur. Merlin. *sup. n. 11. Negufant. d. num. 51. vers. Item d. l. 2. Caroc. sup. Guttier. n. 11. & 12. Trentacinq. n. 4. Pat. Molin. d. n. 35.*

Vers. Tertio eadem constitutio.

Eadem constitutione juvabitur posterior creditor hypotheca speciali, vel generali munitus. Molin. *d. cap. 7. n. 21. Castill. n. 26. Trentacinq. n. 3. Ozafch. decis. 158. n. 6. Guttier. n. 10. Roland. à Valle n. 5. Surd. num. 3. Pat. Molin. sup. Merlin. n. 11. Mynsing. observat. 94. n. 3. cent. 6. & sic tenendum, etsi nonnullis aliud placeat, videlicet dictam legem 2. non procedere, nisi secundus creditor speciali hypothecæ nitatur, quos refert Trentacinq. illisque assentiri videtur Gregor Lop. *in d. l. 70. gloss. 9.**

Vers. Quarto adnotandum erit.

Quanquam generalis hypotheca præcedat, & specialis subsequatur, anterior tamen creditor præfata constitutionem tenebitur observare, neque aliquid interest, qualis obligatio prius contraheretur. Pat. Molin. *d. disp. 536. n. 35. Castill. ubi proximè Trentacinq. n. 2. Ozafch. loc. cit. Surd. n. 2. Merlin. n. 12. Mynsinger. n. 7. Molin. d. n. 21. Guttier. n. 7. vers. Non, inquam, Neguf. d. memb. 2. n. 51. vers. Et pro ampliatione.* Quicquid contra sustineat post alios Cujac. *ad d. l. 2. C. de pignor.*

T Vers.

Verf. Quintò animadvertendum.

- 6 Si quis egerit ad rem sibi generaliter obligatam, contra possessorem, qui creditor hypothecarius non sit, non repellatur exceptione ex dict. l. 2. quod prius non fecerit excussione in speciali hypotheca; hoc enim solis creditoribus indultum est, quod ut exorbitans ad alios extendi non debet. Ita docent, ac sentiunt Pat. Molin. sup. Gregor. Lop. dict. gloss. 9. Castill. num. 25. Trentacinq. num. 7. Negulant. dict. num. 51. verf. Et per hoc infert, Guttier. num. 14. Molin. dict. cap. 7. n. 22. Surd. n. 11. Tusch. lit. H. concl. 117. num. 5. Sed dissentit Merlin. num. 25. & 26. videndus. Licet autem tertius possessor non gaudeat beneficio dictæ legis 2. aliunde tamen de excussione non facta opponere poterit; nam creditor ut tertium hypothecaria conveniat, excutere debet non solum res specialiter obligatas, sed etiam omnia debitoris bona, ut in specie notant Merlin. n. 14. Guttier. n. 15. Surd. n. 14.

Verf. Sextò à proximo intellectu.

- 7 Imperialis sancio dictæ legis 2. non vindicat sibi locum agente creditore adversus debitorem, aut hæredem ejus, qui omnia speciali hypotheca venire permittitur ad alia bona generaliter obligata, quæ penes illos sunt. Pat. Molin. loc. cit. Surd. n. 10. Pacific. sup. dict. cap. 3. num. 83. Costa de remed. subsidiar. rem. 11. num. 7. Tusch. num. 10. Merlin. num. 17. Guttier. n. 15. Trentac. n. 8. Molin. d. n. 22. Castill. n. 23.

Ibi: Ac tandem poterit creditor.

- 8 Creditor agit in solidum contra quemlibet ex hæredibus debitoris, qui vel unicam rem ex obligatis possederit. Trentacinq. & Guttier ubi proximè.

Verf. Septimò constat.

- 9 Si prior creditor solam generalem habuerit hypothecam, qua continerentur plura bona, quam posteriori obligatione, vel quia debitor interim illa alienarat, vel alia de causa, anterior creditor agens contra bona secundo creditori obnoxia, repellit nequibit, nec cogetur excutere alia bona, quæ sibi tantum sunt obligata, cessante constitutione dictæ legis 2. quæ ut prædiximus, suos terminos egredi non potest, de quo fusc Merlin. de pignor. lib. 4. quest. 21. à n. 14. ad 25. Pat. Molin. de just. & jur. disput. 536. num. 35. Negulant. de pignor. part. 5. memb. 2. num. 51. verf. Sed dubitatur. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de pignorib. resol. 5. num. 9. Guttier. conf. 50. num. 16. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 28. Tusch. lit. H. concl. 117. n. 11.

- 10 Quæritur an dicta lex 2. procedat hac in specie: Quidam habet bona majoratus cum facultate regia, nonnulla specialiter, & cætera possessoris generaliter obligata; hic postea cum alio contrahens solum bona obligavit libera: dubitatur utrum antiquior creditor, non excussis bonis majoratus, ad libera agere valeat in præjudicium posterioris, qui hæc duntaxat habet obligata? Molin. quem nonnulli sectantur dict.

cap. 7. à num. 17. negativam tueretur ex decis. dict. l. 2. Sed contrariam probant Pat. Molin. supra, disput. 653. num. 6. cum seqq. Castill. controverf. lib. 4. cap. 26. ex num. 29. quæ sententia ut verior, ac receptor approbatur per Addition. ad Mo in. sub. dict. cap. 7. ubi pro utraque parte laudat Interpretes. Sic non esse locum Imperiali constitutioni in præmissa casu, tenendum est, atque ita priorem creditorem, non facta excussione in bonis vinculis, adversus libera agere posse deciditur, de quo deliberandum ait Molin. num. 31.

Ad Num. 3.

Creditor antiquior ex causa dotis subjicitur dispositioni dictæ legis 2. sicut cæteri, ita ut omnia excussione specialis hypothecæ, bona generaliter obligata persequi non possit, si id posterior creditor etiam non privilegiatus opposuerit Tusch. sup. num. 3. Castill. num. 27. Trentacinq. num. 5. Guttier. num. 71. cum seqq. Merlin. n. 9. & 34. Costa de remed. subsidiar. remed. 11. num. 2. Surd. decis. 44. num. 5. Caroc. de excussione. part. 2. quest. 65. num. 18. Nolin. d. cap. 7. n. 21. verf. Hoc autem.

Hæc conclusio ampliatur etiam si dictum sit, quod specialis hypotheca adhibebatur pro tutiore dotis cautione. Costa n. 3. & 4. Surd. conf. 495. num. 9. Sed contrarium sustinet Merlin. disputans à num. 36. non tamen ita movent ejus fundamenta, ut à communi recedamus. Utrum pro dote agi possit absque excussione in tertium possidentem, disputat Merlin. sup. lib. 5. quest. 69. à num. 33.

Verf. Nonò est præterea.

Quoad æquitatem dictæ legis 2. nihil interest, quod prior creditor habeat in re nominatim obligata solum specialem hypothecam, non generalem, quæ cætera debitoris bona tenentur: est de mente omnium, ac expressum observat Guttier. num. 13.

Verf. Decimò fortassis.

Ubi celebratur contractus cum speciali, ac generali obligatione, solet adjici clausula, quod generalis non deroget speciali; nec è contra: inde quæritur, an postea eà clausula, cesset dispositio dictæ legis 2. & possit anterior creditor, renuente posteriore, uti generali hypotheca in aliis debitoris bonis, non excussa re specialiter obligata? Cui quæstioni subdubius D. Covar. respondet, asserens difficile in praxi affirmativam opinionem à se admittendam. Nihilominus ex communi, ac receptissima opinione præfata clausula sic usurpatur, ut effectum producat agendi ad res generaliter obligatas absque excussione specialis hypothecæ, ut pluribus laudatis tenent Tusch. num. 12. Guttier. num. 20. Gait. de credit. cap. 4. n. 1545. Trentacinq. n. 6. Ozasch. decis. 158. num. 7. Merlin. n. 49. Franch. decis. 5. Costa sup. num. 5. Caroc. n. 20. Mynfinger. observat. 94. num. 8. cent. 6. & alii, quos refert Castill. n. 34. Alia quæ spectant ad interpretationem dictæ legis 2. abundè tradit præ cæteris Merlin. dict. quest. 21. per tot. & plures ex neotericis recenset.

Ad

Ad Num. 4.

- 15 Quoties creditor per hypothecariam rem avocatur à tertio possessore, nullatenus impediri potest, ne per distractionem pignoris debitum illico consequatur, quo postulante ad subhastationem proceditur, citato possessore, ut si voluerit, offerens quod debetur, rem recuperet, nec terminus de stylo assignatur, sed intra dilationem proclamatum, & additionis lito jure uti potest. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 5. num. 8. Cur. Philippic. part. 2. lib. 2. cap. 13. in fin.

Ibi: Est tamen juris aperitissimi.

- 16 Creditor non compellitur divisionem debitæ quantitatis admittere, ut probat lex Tutor 41. §. Lucius, de usur. cui opponitur lex Quidam 21. si cert. petat. de quarum conciliatione agit Accursus ibi, Ant. Fab. in ration. ad d. l. Quidam, Cujac. in lib. 48. Digest. Salvi Juliani, ad d. l. Quidam, Pichard. in §. Si finium, in appendic. ad tit. de offi. judic. cap. 7. num. 82. videndus à n. 75. ubi disputat, ac cum pluribus resolvit, creditorem non teneri ad recipiendam partem ejus, quod sibi debetur, & ita præter jam laudatos observant Anton. Gom. variar. lib. 2. cap. 10. num. 5. Leotard. de usur. quest. 67. n. 31. Fachin. controverf. lib. 10. cap. 59. quod fallit libertatis favore, l. Cum hæres 4. §. Item si decem, de statuliber. Ant. Fab. sup.

Ibi: Secunda ratio hanc sententiam.

- De natura contractus distractio pignoris, nisi debitum exolvatur, competit creditori, l. Si corvenerit 4. de pignorat. act. atque ut procurator domini debitoris, l. Creditori 9. de nov. oper. nunciat. per traditionem dominium, quod non habet, transfert in emptorem. Merlin. de pignor. lib. 4. quest. 95. Pat. Molin. sup. disp. 538. num. 4. apud quos quando, & quomodo creditor ad venditionem debeat pervenire. Consule etiam Gregor. Lop. in l. 42. gloss. 3. tit. 13. part. 5. Imò pactum de non distrahendo per creditorem pignore, non valet, ut alienationem omnino impediatur, sed ut trina denuntiatio præcedat. Pat. Molin. num. 5. Merlin. num. 11. Negulant. de pignor. part. 6. memb. 1. num. 3. Quid jure nostro Regio observandum in venditione pignoris, habetur in d. l. 42. Partit. ubi Greg. Lop. Molin. n. 4.

Ibi: Tertio, cum hic creditor.

- 18 Creditore agente hypothecaria, jus offerendi possessor habet, solutoque debito liberatur, etiam si mala fide possideat, l. Paulus 12. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvit. ibi: Si qualiscunque possessor offerre velit, neque enim quæri debet de jure possessoris, cum jus petitoris removeatur, soluto pignore. Merlin. d. lib. 4. quest. 65. num. 1. & 2. Negulant. sup. part. 4. memb. 3. num. 25. in fin. Menoch. de adipisc. remed. 3. num. 181. & 182. Afflic. decis. 259. num. 2. & 3. & ibi Vrsil. n. 3. qui refert aliud sensisse Baldum de injusto possessore.

D. de Faria Novis Addit. ad Covar.

SUMMARIUM.

- 1 Societas quid sit.
- 2 Societas in universalem, & particularem dividitur, & quomodo in utroque bona collocata ipso jure communicentur inter socios.
- 3 Quid de bonis quæsitis post contractam universalem societatem quoad communicationem, & utrum sub societate bonorum omnium continentur futura?
- 4 Quid jure nostro regio stabilitum habeatur circa eandem communicationem.
- 5 In societate conjugali bonorum omnium ex statuto bona viri & uxoris tempore contracti matrimonii quoad dominium, & possessionem communicantur.
- 6 Quid de bonis acquisitis matrimonio constat?
- 7 Bonorum societate inter conjuges contracta, quod unus proprio nomine acquirat, non communicatur alteri absque traditione, quod controversum est apud nostrates, & n. 8.
- 8 Vir apud nos acquisita constante matrimonio potest etiam invita uxore, alienare, quanquam ipsa ex parte sit domina.
- 9 De societate lucris, ac quæstus, quæ in Hispania per matrimonium contrahitur.
- 10 Dos aut donatio propter nuptias per patrem, seu matrem promissa, quibus ex bonis de jure regio solvi debeat.
- 11 Quid si soluto matrimonio pater dotem, aut donationem propter nuptias promiserit, & num. 13.
- 12 Si maritus consistente matrimonio officium publicum comparaverit, quando & quomodo quoad estimationem uxori debeat communicari, & n. 15.
- 13 Quod jus acquirat uxor in patronatu Ecclesiastico, quod maritus constante matrimonio, pecunia dispendio comparavit.
- 14 Officia publica, qua facultate regia, qua facillè concedi solet, vendi possunt, alienabilia censentur, ac pretio estimabilia.
- 15 Officiorum, qua vendi possunt, facultate Principis impetrata, liberis in legitimam imputatur estimatio, & fieri debet juxta tempus, quo parens moritur. Idem dicendum de officiis transmissibilibus ad hæredes, etsi nullatenus possint alienari.
- 16 Apud nos ex conjugali societate communicatur uxori pretium officii publici inalienabilis, si ad hæredem mariti transmitti possit.
- 17 Munera publica utrum expediat, & liceat pro pretio conferre?
- 18 Quid in nostris Occidentalibus Indiis observetur.
- 19 De militibus Romanorum, remissive.
- 20 Questio singularis discutienda proponitur, casusque refertur.
- 21 Prior dos proponitur posteriori, exceptis bonis extantibus uxoris secunde.
- 22 Si vinco vincem te, à fortiori vincam te, ibid.
- 23 Agentibus de damno vitando magis favendum, quam de lucro captando certantibus.
- 24 Capitale, & lucra societatis ejusdem sunt nature, & de illis pariformiter debet judicari.

T 2 27 Pro